

ПРОБЛЕМИ ОДОРОЛОГІЇ ЯК ГАЛУЗІ КРИМІНАЛІСТИКИ

Деревянко Наталія Зеновіївна

*доктор філософії в галузі права, доцент,
академік*

*Академія адміністративно-правових наук
м. Київ, Україна*

Семенюк Сергій Анатолійович

здобувач освітньо-наукового рівня (доктор філософії)

*Науково-дослідний інститут публічного права
м. Київ, Україна*

В процесі зростання рівня злочинності, і перед співробітниками правоохоронних органів стоїть завдання їх правильного і успішного розслідування. У своїй роботі вони використовують як традиційні методи збирання доказів у справі, так і нетрадиційні. Одним із них якраз таки і є одорологічний метод. Але через недостатню кількість практики та відносну новизну цього методу криміналістики виникають певні проблеми під час його використання. Дану проблему досліджували у своїх працях такі науковці та вчені, як: А.І. Вінберг, М.В. Салтевський, В.І. Шиканов, В.І. Старовойтов, А.А. Кириченко, В.Д. Басай, Ю.І. Літвін та ін.

Під час розслідування, а також виявлення злочинних діянь дуже важливо концентрувати увагу на слідах, які були залишені на місці злочину, і які неможливо будь-яким чином замаскувати або ж зовсім їх знищити. Саме такий розділ у криміналістиці як одорологія займається дослідженням запахових слідів.

Перед розглядом основних проблем, які виникають під час застосування даного методу, вважаю доцільним розтлумачити саме поняття «одорології». Серед вчених досі немає єдиного значення цього поняття, однією з основних причин цьому є те, що криміналістична одорологія є відносно молодою галуззю криміналістики і ще не сформувала необхідну для точного тлумачення нормативну базу. Обумовлено це тим, що раніше цією діяльністю здебільшого займалися судові медики, хіміки, фізики та біологи. Проте до початку 60-х років питаннями, пов'язаними з одорологічними проблемами, стали займатися такі вчені-криміналісти як: А.І. Вінберг, М.В. Салтевський, В.І. Шиканов та інші.

Зрозуміло, визначення одорології у кожного автора відрізняється за формою і змістом. Так, наприклад, М.В. Салтевський спочатку

аналізував одорологію з точки зору її завдань, мети і розумів під одорологією "один із напрямів у криміналістиці, сутність якого полягає у вилученні, збереженні, а також застосуванні запахової інформації, з метою розкриття злочинів" [1, с. 27]. Через певний проміжок часу, М.В. Салтєвський надав інше визначення поняттю "одорологія": "розділ науки криміналістики, що вивчає механізм утворення, способи та засоби виявлення, складання, дослідження та застосування запахових слідів з метою отримання інформації для розкриття та розслідування злочинів" [2, с. 52].

Вважаю, що саме це визначення найточніше відображає сутність одорології та способи і засоби роботи, які застосовуються під час збирання слідів. Однак, думаю що називати одорологію розділом криміналістики не зовсім правильно, тому що одорологічні сліди є предметом криміналістичного вивчення людини в розділі криміналістики, який називається "криміналістична техніка" [3, с. 35]. Відповідно, доцільніше говорити про одорологію як про вчення (галузь) криміналістики, а не як про розділ науки криміналістики.

Значущою проблемою під час провадження одорологічного дослідження виступає некомпетентність осіб, які забезпечують збір запахового сліду. Найчастіше на місці події працює криміналіст або кінолог, який не володіє спеціальними знаннями для забезпечення збору і пакування слідів, а також не має у своєму розпорядженні спеціального обладнання. В результаті чого відбувається така ситуація, за якої в один пакет можуть бути поміщені кілька носіїв запаху, після чого відбувається вивітрювання і змішування природних запахів, що надалі не просто ускладнює роботу експертів, а також знищує саму слідову інформацію.

Крім того, ще однією значущою проблемою є відсутність спеціалізованих приміщень, у яких забезпечувалося б правильне зберігання отриманих слідів. Низка цих факторів має прямий вплив на правильність і достовірність отриманих результатів.

Третя, одна з найважливіших проблем – це розбіжність у думці, чи можна результати одорологічної експертизи використовувати як доказ. Одні вчені кажуть, що дані відомості є достовірними, правдивими і можуть використовуватися як докази у кримінальній справі, а інші, навпаки, вважають, що ці відомості є сумнівними і не зовсім достовірними, оскільки це дослідження "проводять собаки" і, зрозуміло, можуть бути допущені певні помилки.

Ще однією прогалиною в цьому напрямі можна вважати відсутність розроблених міжнародних стандартів підготовки собак для проведення подібних досліджень. Кожна держава накопичує свій досвід і слідує своїм переконанням і рекомендаціям щодо зберігання і дослідження

запахових слідів. На мій погляд, було б доцільним розробити єдині правила та концепції, завдяки яким можна буде одноманітно навчати службових собак, а також навчати судових експертів роботі із запаховими слідами [4].

Таким чином, можна зробити такий висновок: одорологічний метод має велике значення в розслідуванні, розкритті злочинів. Отже, для кращого розкриття кримінальних справ, необхідно покращувати та удосконалювати методики виявлення, вилучення запахових слідів. Передбачається, що з розвитком техніки і науки застосування одорології буде використовуватися ширше й успішнішим.

Література:

1. Салтевський, М. В. Криміналістична одорологія. Київ, 1976. 47 с
2. Салтевский, М. В. Использование запаховых следов для раскрытия и расследования преступлений. Киев, 1982. 52 с.
3. Кириченко А. А., Басай В. Д., Літвін Ю. І. Криміналістика. Повний комплект навчально-методичного забезпечення частин «Теорологія» і «Техніка» : навч.-метод. посібник. Хмельницький : АПВ України, 2001. 142 с.
4. З.Старовойтов, В. И. Ошибки в судебной экспертизе следов пахнущих веществ пота и крови человека. *Теория и практика криминалистики и судебной экспертизы* : сб. науч. ст. 2013.